

ADVENTISTIČKA MISIJA

za mlade i odrasle

2020 • DRUGO TROMESEĆJE • TRANSEVROPSKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na prednjoj korici časopisa: Ojstin Hoganvik, 61, decenijama je radio kao poljoprivrednik u Norveškoj. Onda je spoznao Isusa na potpuno drugačiji način. Danas radi kao pastor u dvema crkvama. Priču o njemu možete pročitati na 22. stranici.

SRBIJA

- 4 Uplašeni ateista | 4. april
- 6 Jedan adventista među 10 000 studenata | 11. april
- 8 Povratak u školu | 18. april

POLJSKA

- 10 Dva neočekivana sina | 25. april
- 12 Jedna loša odluka | 2. maj

FINSKA

- 14 Prijatelj onima koji nemaju prijatelje | 9. maj
- 16 Ateista svedoči o Hristu | 16. maj
- 18 Demoni i smrt | 23. maj

NORVEŠKA

- 20 Majica o kojoj se priča | 30. maj
- 22 Propovedanje slepima | 6. jun

IRSKA

- 24 Zašto patnja? | 13. jun

TRANS EVROPSKA DIVIZIJA

- 26 Oproštaj nakon razvoda | 20. jun

KIPAR

- 28 Druženje sa čistačem cipela | 27. jun
- 30 Budući projekti 13. Subote
- 31 Izvori
- 32 Mapa

T = priče koje će posebno interesovati tinejdžere

Vaša darovanja na delu

Pre tri godine, deo darova 13. Subote bio je upotrebljen za otvaranje omladinskog centra u Adventističkoj crkvi Betel u Oslu. Pročitajte priče iz Norveške na 20. i 22. stranici vašeg časopisa.

Dragi vođo Subotne škole,

Endru Mekčizni,
urednik časopisa

Ovog tromesečja posvetićemo se Transevropskoj diviziji (TED) u kojoj se nalazi 22 države: Albanija, Bosna i Hercegovina, Hrvatska, Kipar, Danska, Estonija, Finska, Grčka, Mađarska, Island, Irska, Letonija, Litvanija, Severna Makedonija, Crna Gora, Holandija, Norveška, Poljska, Srbija, Slovenija, Švedska i Velika Britanija.

U ovoj oblasti živi 205,8 miliona ljudi, uključujući 87.867 vernika Hrišćanske adventističke crkve, što predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 2.342 ljudi.

Tri projekta 13. Subote u ovoj diviziji odvijaju se severno od Arktičkog kruga u Norveškoj, zatim na jugu, na ostrvu Kipar u Sredozemlju, i na istoku u Srbiji.

Posetio sam sva mesta koja će primiti sredstva od dara 13. Subote da bih čuo priče o tome kako se Božjom silom menjaju životi ljudi u tim trima državama. Posetio sam takođe Poljsku, Irsku i Finsku koje su pre tri godine primile sredstva darova 13. Subote.

Priče iz ovih država možete naći u ovom časopisu, kao i dečijem misionskom časopisu. Nakon što sam čuo njihove priče, uveren sam više nego ikad da Isus uskoro dolazi. Verujem da ćete se i vi uveriti u

to čitajući o onome šta Bog čini u Transevropskoj diviziji.

Dodatni materijali

Ako želite da učinite svoju Subotnu školu zanimljivijom, možete preuzeti Misionski časopis u PDF verziji sa linka: bit.ly/TED-fastfacts-2020 ili čitati na Fejsbuku. Posetite i lajkujte našu Fejsbuk stranicu (Facebook.com/missionquarters).

Iskoristite prednosti misionskih priča u video zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, sa posebnim fokusom na primaocu misionskih darova 13. Subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video klipa i linka na Internetu, da biste mogli da preuzmete aplikaciju, ili posmatrate video klipove onlajn.

Svake sedmice postavljamo dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svom razredu na kompjuteru ili mobilnom telefonu dok čitate misionске priče, ili možete odštampati slike i njima ukrasiti prostoriju Subotne škole ili vašu subotnoškolsku tablu.

Dodatne informacije i aktivnosti: U odeljku IZVORI, možete naći nekoliko veb-sajtova koji vam mogu pomoći, kao i dodatni materijal za vaše misionske prezentacije. Za dodatne informacije možete me i direktno kontaktirati: mcc-hesneya@gc.adventist.org

Vaša podrška misionstvu je veoma značajna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

Mogućnosti

Darovi 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za:

- Otvaranje centra uticaja u Sortlandu u Norveškoj.
- Osnivanje crkve na Novom Beogradu u Srbiji.
- Izgradnju crkve i centra uticaja u Nikoziji na Kipru.

Uplašeni ateista

SRBIJA | 4. april

Biljana Mijatović, 47

Biljana Mijatović, iako ateističkog shvatanja, prvi put se pomolila sa dvadeset godina, kada je videla rođaku koja se borila sa natprirodnim silama.

Biljana je čula za ovaj problem od jednog rođaka.

„Svetluška je poludela“, rekao je.

„Šta se dogodilo?“, upitala je Biljana.

Bila je zauzeta studiranjem i jedno vreme nije viđala Svetlušku iako su bile komšinice u predgrađu Beograda, glavnog grada Srbije.

Rođak je rekao da Svetluška čuje određene glasove, koji nisu govorili ništa značajno. Svetluškin suprug takođe je mogao da ih čuje, a njihova trogodišnja čerka patila je od bolova u stomaku.

Rođak je rekao da to nije sve. Svetluška je čula kucanje po zidovima i škripanje. Imala je osećaj da se ponekad smanji na veličinu miša i da se kreće po kući kao mala osoba. Kada je išla gradom, činilo

joj se da se kreće po vodi do struka, i da prolaznici mogu da prođu kroz nju.

Zabrinuta zbog svega što joj se dešavalo, Svetluška je potražila pomoć lekara. Dobila je lekove koji su je uspavljivali, ali nisu rešili njen problem.

Rodbina je vodila Svetlušku u manastire. Sveštenici su dolazili u njen dom. Jednom prilikom je sveštenik stavio jednu Bibliju na njenu glavu, a drugu kraj njenih nogu u pokušaju da izvede egzorcizam.

Kako su sedmice prolazile, Svetluška je gubila snagu i nije mogla više da stoji na nogama. Provodila je dane u krevetu.

Biljanu su ove vesti uznemirile, ali nije znala šta da čini. Kao ateista, nije verovala u Boga, đavola ili natprirodne sile.

Smatrala je da Svetluška pati od psiholoških problema. Osećajući žalost zbog njenog stanja, odlučila je da je poseti.

Pošto su ulazna vrata bila otvorena, sama je ušla unutra. Svetluška je ležala na krevetu. Bila je veoma uzbudjena videvši svog posetioca.

„Ja nemam psihološke probleme!“, uzviknula je. „Tužna sam što mi niko ne veruje.“

Jasno i sasvim povezano opisala je neobične događaje.

„Zašto moram da uzimam lekove kada sam zdrava?“, upitala je. „Spavam po ceo

U vezi sa pričom

- Pogledajte video-klip na Jutjubu o Biljani: bit.ly/Biljana-Mijatovic.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/scared-atheist).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

dan zbog ovih lekova. Meni je potrebna druga vrsta pomoći.“

Biljana je bila sve više ubeđena da Svetluška govori istinu.

„Da li želiš da se molim za tebe?“, upitala je rođaku, iznenađena i sama svojim pitanjem. „Počela sam da odlazim u hrišćansku crkvu, i čula sam da Bog može da pomogne u raznim situacijama. Kada ne možemo ništa više da učinimo, možemo da se molimo.“

Iako Biljana nije verovala u Boga, odlazila je na subotna bogosluženja u Adventističku crkvu na Novom Beogradu. Tamo je odlazila tražeći odgovore o smislu života.

Svetluška je rado prihvatile ponudu za molitvu: „Da, bila bih ti veoma zahvalna“, odgovorila je.

Vrativši se kući, Biljana je kleknula na kolena. „Bože, ako postojiš, molim Te zaštiti me od demona“, rekla je.

Dok je izgovarala te reči, pitala se zašto je bila na svojim kolenima. Nije joj bilo prirodno da kleći, pa je pomislila da je možda počela da gubi razum.

„Molim Te, pomozi Svetluški, zaštiti je“, rekla je.

Narednog dana, vrativši se sa fakulteta, obišla je Svetlušku, koja je bila na nogu-

ma i prala prozore u svom domu. Biljana je bila iznenađena. Bog je odgovorio na njenu molitvu.

Svetluška je bila oslobođena zlih sila, i nikada više je nisu mučile. Biljana je bila presrećna. Od tog trenutka, dala je obećanje Bogu, koje je bilo odjek zaveta koji je Jakov sklopio sa Bogom u 1. Mojsijevoj: „I učini Jakov zavet, govoreći: Ako Bog bude sa mnom i sačuva me na putu kojim idem... Gospod će mi biti Bog.“ (1. Mojsijeva 28,20.21)

Jednog jutra, Biljana se probudila sa verom u svom srcu. Više nije sumnjala u Boga. Predala je svoje srce Isusu i ubrzano se krstila.

Biljana danas ima 47 godina, radi u osiguravajućoj kompaniji, i aktivni je vernik crkve na Novom Beogradu.

„U svom misionskom radu, bila mi je velika uteha da vidim kako Bog na različite načine deluje na osobe iz mog detinjstva. Videla sam u svom iskustvu kako Bog strpljivo i uporno deluje na svaku osobu. Neka nam Bog pomogne da upoznamo ljude koje vodi, da mogu čuti Njegovu reč i odgovoriti na Njegov poziv na spasenje.“ ☸

Biljana je vernica crkve na Novom Beogradu koja će primiti deo sredstava 13. Subote ovog tromesečja kojim će moći da kupi crkvenu zgradu.

Ova crkvena zajednica se okupljala u iznajmljenoj bioskopskoj sali kada je osnovana 1993. godine, a sada deli crkvenu zgradu sa još jednom Adventističkom crkvom u blizini Novog Beograda.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušna sredstva 13. Subote.

Jedan adventista među 10.000 studenata

SRBIJA | 11. april

Radenko Melović, 58

Tokom četvrte godine, dogodila se tragedija. Njegova sestra je umrla za vreme porođaja.

Radenko je bio slomljen. Njegova sestra je bila poput anđela u porodici. Nije znao šta da čini. Po prvi put u svom životu iskreno se pomolio. Tražio je od Boga da mu pokaže pravi put za njegov život.

Među 10.000 studenata koji su boravili u studentskom gradu, bila je jedna devojka adventista, po imenu Emilija. Ubrzo nakon molitve, jedan prijatelj ih je upoznao.

Emilija je odmah počela da govori o Bogu. Nije želela da govori ni o čemu drugom. Rekla je Radenku da je vernica Adventističke crkve. On nikada ranije nije čuo za adventiste.

Emilija ga je pozvala da sa njom pođe u crkvu u Subotu, i on je pristao.

Na kraju bogosluženja, na izlazu, zaustavio ga je pastor za mlade. „Da li bi voleo da proučavaš Bibliju?“, upitao ga je.

Radenko nikada ranije nije čitao Bibliju. Dogovorio se sa pastором da se sretnu u utorak uveče.

Kada se prvi biblijski čas završio, iskusio je nešto neobično. Osećao je kao da može da leti. Čuo je učenja koja su ugasila njegovu dugotrajnu žeđ.

Pastor za mlade i Radenko sastajali su se iz sedmice u sedmicu da proučavaju Bibliju. A onda je na red došlo proučavanje o Suboti.

Odlazak na fakultet bio je veliko iskuštvo za Radenka Melovića. Napustio je selo svojih roditelja, i preselio se 300 km dalje u prepune univerzitetske domove sa još 10.000 drugih studenata u Beogradu.

Radenko se u početku dosta zabavljao i nije mnogo učio.

Prva godina je prošla, a nije položio nijedan ispit.

Da ne bi bio izbačen iz studentskog doma, prebacio je svoj glavni ispit na sledeću akademsku godinu.

Prošla je i druga godina, a on i dalje nije položio nijedan ispit.

Radenko je odlučio da promeni svoje studije.

Treća godina je prošla, a on i dalje nije položio nijedan ispit.

Umesto da studira, provodio se. Pio je, pušio, izlazio sa prijateljima. Bio je popularan među studentima. Izabrali su ga i za predsednika studentskog tela.

Radenko je bio iznenađen saznanjem da je u Bibliji zabeleženo da je Subota dan odmora. Narednog dana, otišao je do pravoslavnog sveštenika da potvrdi svoje novo saznanje.

„Da li znaš kada je Isus vaskrsao?”, upitao je sveštenik.

„U nedelju”, odgovorio je Radenko.

„Iz tog razloga mi svetkujemo nedelju”, rekao je sveštenik.

Radenko je pastoru ispričao svoj razgovor sa sveštenikom. Pastor mu je objasnio da Isusova smrt i vaskrsenje nisu promenili zakon. Četvrta zapovest i dalje govori da je sedmi dan Subota.

Radenko se vratio da ponovo razgovara sa sveštenikom, ali nije mogao da ga pronađe. Drugi sveštenik je saslušao njegovo pitanje. „Naši sveti oci su se odlučili za nedelju, a ja ne ispitujem njihovu odluku”, odgovorio je.

Radenko je bio iznenađen odgovorom.

„Ko ima veći autoritet, Biblija ili sveti oci?”, upitao je.

Sveštenik je odbio da odgovori.

Radenku je bilo jasno da Biblija ima veći autoritet.

Radenko danas ima 58 godina, oženjen je i stekao je fakultetsku diplomu. On voli Božji zakon. U svojoj Bibliji plavim markrom podvukao je stih koji je pastor pročitao na njegovom krštenju.

„Neka se ne rastavlja od usta tvojih knjiga ovog zakona, nego razmišljaj o njemu dan i noć, da držiš i tvoriš sve kako je u njemu napisano; jer ćeš tada biti srećan na putevima svojim i tada ćeš napredovati.” (Isus Navin 1,8)

Emilija, njegova prijateljica iz studentskog grada, bila je iznenađena i oduševljena kada je 30 godina kasnije saznala da je seme koje je posejala donelo rod. Nakon sastanka sa Radenkom napustila je studentski grad i godinama nisu bili u kontaktu.

U vezi sa pričom

- Pogledajte video-klip o Radenku na Jutjubu: bit.ly/Radenko-Melovic.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa ADAMS baze podataka (bit.ly/one-adventist-in-10000).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

Zanimljivosti

- Nikola Tesla kao jedan od najvažnijih izumitelja na svetu bio je Srbin. Tesla je načinio velika otkrića na polju elektromagnetskih talasa. Njegovo ime se koristi kao jedinica magnetske indukcije. Kada je Albert Ajnštajn dobio Nobelovu nagradu, jedan novinar ga je upitao: „Kako je biti najpametniji čovek na svetu?“ On je odgovorio: „Ne znam. Pitajte Nikolu Teslu.“ Jedan model električnog automobila je nazvan po njemu.

Radenko smatra da je Emilijina misija bila da njemu posvedoči evanđelje.

„Bilo je zaista pravo čudo upoznati jedinog adventistu među 10.000 studenata“, izjavljuje Radenko. „Ali, to je bio Božji odgovor kada sam Ga molio da mi pokazže pravi put u životu.“

Radenko je jedan od starešina u crkvi Novi Beograd, koja će primiti deo sredstava od darova 13. Subote ovog tro-mesečja, kojim će moći da kupi svoju crkvenu zgradu. Ova crkva se okupljala u iznajmljenoj bioskopskoj dvorani kada je osnovana 1993. godine. Sada deli zgradu sa još jednom Adventističkom crkvom u blizini Novog Beograda.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušna sredstva 13. Subote.

SRBIJA | 18. april

Povratak u školu

Daniela Marinković, 41

napustila je posao na tri godine zbog porodiljskog odsustva. Tokom tog perioda, mnogo je razmišljala. Nije mogla da zamisli da će ostatak svog radnog veka provesti na poslu koji je smatrala dosadnim i ispraznim. Žaljenje je ispunilo njeni srce kada se setila kako je nerazumno napustila fakultet. Bez fakultetske diplome, mogućnosti da pronađe nov posao bile su ograničene.

U toku leta pre završetka porodiljskog odsustva, Daniela je sa porodicom posetila oca i njegovu novu suprugu u Severnoj Makedoniji. Njen otac se ponovo oženio nakon razvoda.

Njena mačeha, psiholog po profesiji, ohrabrvала је Danielu да се врати на студије.

„Зашто се не припремиш за пријемни испит и упишеш факултет?“, упитала је.

„Али ја имам дете, породицу и кућу о којима треба да бринем“, негодовала је Daniela. „Треба да се вратим на посао у кол центру.“

Dok su razgovarale, Daniela je počela da veruje да bi mogla da balansira između дома, посафа и наставе. Podnела је prijavu за upis na Filozofski fakultet, odsek за psihologiju, у Београду и припремала се за пријемни испит.

Međutim, по rasporedu пријемни испит требало је да се одржи у Суботи.

Daniela je uputila molbu председнику Хришћанске adventističke crkve u Srbiji za

Danielini roditelji nisu studirali nakon završetka srednje škole, a jedna od njihovih najvećih želja bila je da njihova čerka stekne fakultetsku diplomu.

Međutim, Daniela se bunila protiv onog što je smatrala nepravednim očekivanjima.

„To nije vaša odluka, već moja“, izjavila је. „Ja ћу са svoјим животом да чиним шта želim.“

Da bi ipak usrećila svoje roditelje, upisala је руски језик на Beogradskom универзитету. Pošto то nije bio njen први избор, nevoljno је studirala i ubrzo napustila студије.

Međutim, Daniela se nije mnogo bri-nula. Imala је dvadeset godina i lako је пронаšла посао у lokalnom kol centru jedne међunarodне telekomunikacione kompanije.

U narednih nekoliko godina, udala се за jednog vernika Adventističke crkve i skrasila. Međutim, посао је nije чинио срећном. Bio је nezanimljiv. Nedostajalo је креативности и динамике. Počela је да се plaši svakodnevne rutine.

Rutina је била prekinuta kada је rodi-la sina. Dvadesetdevetogodišnja majka

pomoć. On je napisao pismo Filozofskom fakultetu, ali je pisani odgovor bio negativan: „Žao nam je, ne možemo promeniti datum zbog jedne osobe.“

Daniela je bila veoma nezadovoljna. Delovalo je kao da je fakultet van njenog domašaja. Jednoj svojoj rođaci, visoko obrazovanoj ženi, ispričala je o svojim teškoćama.

„To je jednostavno“, rekla je rođaka. „Upiši studije na nekom fakultetu koji nema prijemni ispit u Subotu. Nakon godinu dana, prebaci se na fakultet u Beogradu.“

Daniela je pronašla fakultet u Novom Sadu, drugom po veličini gradu u Srbiji, na kome je prijemni ispit bio u petak. Uspešno ga je položila.

Naredna godina bila je izuzetno teška. Daniela je imala dva slobodna dana sedmično. Subotom je proslavljala Boga, ponedeljkom provodila dan na fakultetu. Drugim danima, radila je od sedam ujutro do tri popodne, a zatim pohađala nastavu. Njena majka joj je pomagala brinuti se o svom unuku.

„Molila sam se Bogu sve vreme, i bila sam ubedjena da činim pravu stvar“, kaže Daniela. „Imala sam neku unutrašnju силу koja me je gurala napred, i pomagala mi da polažem ispite sa visokim ocenama.“

Nakon devet meseci, telekomunikaciona kompanija je usled reorganizacije otpustila 10% svojih zaposlenih, što je bilo oko stotinak ljudi. Među njima je bila i Daniela. Ona je ovu situaciju videla kao blagoslov jer je imala više vremena za svoje časove i porodicu.

Kada se prva godina studija završila, Daniela je odlučila da se ne prebacuje na fakultet u Beogradu, jer su je profesori prihvatali, kao i njena verovanja u vezi sa Subotom.

U vezi sa pričom

- Pogledajte video-klip o Danieli na Jutjubu: bit.ly/Daniela-Marinkovic.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/back-to-school-ted).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

Misionske informacije

- Prvi traktati na srpskom jeziku štampani su u Hamburgu od 1893. do 1896. godine, iako nije bilo krštenih vernika u Srbiji.

Pokazalo se da novac nije predstavljao problem. Njene ocene su se poboljšale nakon prestanka rada, a univerzitet joj je dodelio punu stipendiju. Pored toga, u toku letnjih meseci odlazila je u Nemačku i tamo radila.

Danielini roditelji su bili ponosni kada je diplomirala. Njihova radost je još dodatno narasla kada je upisala post-diplomske studije iz psihologije, koje je završila u oktobru 2018. godine.

Danijela danas ima četrdeset i jednu godinu, i radi u humanitarnoj organizaciji ADRA kao koordinator na terenu u izbegličkom ženskom centru u Beogradu.

Ona voli svoj posao.

„Moj posao sada nije dosadan“, kaže. „Bila sam toliko srećna kad sam ga dobila. Vrlo je kreativan i dinamičan. To je sve ono što sam ikada htela da radim.“

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen da crkva na Novom Beogradu dobije svoju zgradu. Novi Beograd se nalazi nadomak Beograda gde Daniela radi.

Dva neočekivana sina

Halina Pastuško iz Poljske nije želela više da ima dece nakon što joj se rodila treća čerka.

Međutim, kada je imala četrdeset i dve godine, iste godine kada je rođeno njen prvo unuče, saznala je da je u petom mesecu trudnoće.

Trudnoća je zabrinula njenog doktora, jer se dete moglo roditi sa određenim anomalijama zbog Halininih godina. U to vreme, u Poljskoj su nedostajale ustanove za odgoj dece sa posebnim potrebama.

Doktor je predložio Halini da abortira i dao joj broj telefona lekara kod koga je trebalo da ode na pregled.

Halina je više puta zvala taj broj u nameri da zakaže pregled, ali se нико nije javljaо. Odustajući od svega, vratila se svom poslu računovođe u gradskom sekretarijatu u gradu Rumija.

U međuvremenu, njen suprug Vladislav, saznao je od čerke da je njegova supruga

POLJSKA | 25. april

Halina Pastuško, 65

pokušala da zakaže pregled radi abortusa, i požurio je do njenog radnog mesta.

„To je moja odluka“, rekla je Halina. „Želim da uradim abortus.“

Padnuvši na svoja kolena, Vladislav je molio: „Molim te, nemoj to činiti.“

Halina ga je upitala da li će je napustiti ako se podvrgne abortusu.

„Ne“, odgovorio je. „Šta god da se dogodi, ja te nikad neću napustiti.“

Halinino srce bilo je dirnuto.

„U redu, zadržaću ovo dete,“ rekla je. Adam, zdravi dečacić, rođen je tri i po meseca kasnije. Halina je po prvi put shvatila da ljudi mogu da pogreše bez obzira koliko snažno zastupaju određeno mišljenje. Ako Bog želi da ispunи nešto, ispunice svoje planove.

Halina je počela da se pita zašto je njen suprug odlazio u Adventističku crkvu. Ona nije razmišljala mnogo o Bogu u vreme komunizma u Poljskoj.

Međutim, sada je bila zahvalna Bogu za svoju zdravu bebu. U želji da učini nešto dobro za Boga, odlučila je da postane adventista.

Bez znanja svog supruga, proučavala je Bibliju sa jednim adventističkim pastrom. Iznenadila je Vladislava kada se krstila za vreme održavanja jednog skupa.

Nakon nekoliko godina Halina se upisala na Adventistički fakultet u Poljskoj u želji da stekne visoko obrazovanje. Za vreme nastave bila je dirnuta iskuštvom čoveka sa Daunovim sindromom koji je iznosio teškoće sa kojima se suočavaju osobe sa posebnim potrebama.

U vezi sa pričom

- Pogledajte klip o Davidu na Jutjubu: bit.ly/Dawid-Briszke.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/two-unexpected-sons).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

Zanimljivosti

- Marija Kiri rođena je u Varšavi u Poljskoj 7. novembra 1867. godine. Sa svojim suprugom otkrila je hemijske elemente Polonium (Po) nazvano po rodnoj Poljskoj. Godine 1898. otkrila je Radium (Ra). Ona je zaslужна za termin "radioaktivnost". Dobila je svoju prvu Nobelovu nagradu za fiziku 1903. godine.
- Najstariji kuvar sa poljskim receptima datira iz 1682. godine. Jela imaju jaki litvanski, tursko-tatarski i nemački uticaj.

Odlučila je da napiše rad na temu kako voditi brigu o deci ometenoj u razvoju. Otprilike u to vreme upoznala je fizikalnog terapeuta koji joj je u Domu za nezbrinutu decu predstavio desetogodišnjeg dečaka sa posebnim potrebama.

Halina je odmah zavolela Davida. Dečaka su roditelji napustili još kao novođeće, a dom je bezuspešno pokušavao da pronađe porodicu koja bi ga usvojila.

Halina se uključila u vladin program koji omogućava porodicama da nezbrinutu decu povedu u svoj dom za vreme vikenda. Njen suprug i ona dovodili su Davida petkom popodne, a vraćali ga u dom nedeljom uveče.

Jednom prilikom, David nije želeo da se vrati u dom. Držao se čvrsto za stolicu i

glasno plakao. Halina je takođe zaplakala. Tada je odlučila da usvoji Davida.

Okupila je porodicu da im objavi svoju odluku. Svi su se protivili toj ideji, osim najmlađeg Adama, koji je imao dvanaest godina. Nakon ovog porodičnog okupljanja, napisao je nežno pismo svojim roditeljima.

„Bez obzira kako David može da reaguje, ja želim da on bude deo naše porodice zauvek.“

Halina je odlučila da ode u prevremenu penziju da bi mogla da posveti vreme Davidu.

Iako je bila u svojim srednjim pedesetim, sud je brzo odobrio usvajanje.

Drugog jula 2009. godine, David je došao u njihov dom.

Nekoliko meseci nakon usvajanja, imao je svoju prvu operaciju nogu. Lekar je bio razočaran rezultatima. Izjavio je da dečak nikada neće prohodati. Međutim, nije bio u pravu, bez obzira koliko je snažno bilo njegovo ubeđenje. Ako Bog želi da ispunji nešto, ostvariće svoje planove. David je imao još četiri operacije i danas može da hoda.

David koji ima sedamnaest godina živo je svedočanstvo Božje sile. Kada porodica negde ode, ljudi mu se dive. Postavljaju mnoštvo pitanja, a porodica odgovara širenjem evanđelja. U toku protekle godine podelili su preko dve stotine primera knjige *Velika borba*.

David voli Bibliju, i naučio je nekoliko poglavljia. Njegov omiljeni tekst je iz 23. Psalma. Ti stihovi sumiraju njegov život.

„Gospod je Pastir moj, ništa mi neće nedostajati...“ (Psalam 23,1) ☩

Hvala vam što ste 2017. godine priložili nesebična sredstva 13. Subote. Ta sredstva su bila upotrebljena za izgradnju TV studija „Kanal Nade“ u Poljskoj, koji emitiše evanđelje ljudima sa poljskog govornog područja.

Jedna loša odluka

Marijuš Majkovski, 55

je iz zatvora dan ranije obećavši da će se pridružiti adventističkoj grupi u vozlu.

U toku putovanja svi su bili radosni. Jedan vernik crkve izvadio je svoju gitaru i grupa je veselo pevala hrišćanske pesme.

Voz je uskoro stigao na stanicu na kojoj je Jurek trebalo da se ukrca, ali nije se pojavio.

U Subotu se šest zatvorenika krstilo u Baltičkom moru.

Dva dana kasnije, zatvorski čuvari i drugi zatvorenici bili su iznenađeni što vide svih šest zatvorenika. Kladili su se među sobom koliko njih će pobeći.

Međutim, Jurek se nije vratio. Izdat je bio nalog za njegovo hapšenje.

Pošto ga je policija tražila, nije mogao da pronađe posao. Udržao se sa nekim priateljima kriminalcima i pozvao svog sedamnaestogodišnjeg brata da im se pridruži.

Jedne večeri, Jurek i njegov mlađi brat su se opijali u gradskom parku u gradu Toru na severu Poljske. Jedna medicinska sestra je prošla pored njih vozeći bicikl. Nosila je kesu jabuka za svoje koleginice u bolnici. Ova dvojica su je pokrala, silovala i zadavila.

Nakon opširne policijske potrage, Jurek i njegov mlađi brat bili su uhapšeni.

Dvadeset godina je Jurekova priča mučila Marijuša. Bio je tako blizu krštenja. Da se samo ukrcao na voz.

Jednog dana, jedna vernica je prišla Marijušu u Lublinu, gradu na istoku u kome je služio kao pastor. Rekla je da se

Posle nekoliko meseci redovnih bogosluženja, sedam zatvorenika bilo je spremno za krštenje u Poljskoj.

Ali, kako i gde ih krstiti?

Pastor Marijuš Majkovski imao je jednu ideju. Zatvorenici bi mogli da budu kršteni u Baltičkom moru u toku predstojećeg omladinskog sastanka.

Marijuš je pitao zatvorske vlasti za odobrenje da zatvorenici budu oslobođeni na četiri dana. Jedan dan im je bio potreban da otpisuju vozom do mora, dva dana da provedu na sastanku i dan da se vrate u zatvor. Prema zakonu u Poljskoj, zatvorenici koji pokažu dobro vladanje, a ispunili su dve trećine svoje kazne, imaju mogućnost da napuste zatvor u kratkom vremenskom periodu.

Zatvorske vlasti su dale posebne dozvole za šestoricu od sedam zatvorenika, da krenu na put od 400 km u Jaroslavijec. Naredne sedmice, Marijuš je stigao u zatvor sa nekoliko vernika crkve da zajedno sa zatvorenicima odu na železničku stanicu.

Još jedan zatvorenik, Jurek, čuvši za krštenja, odlučio je da se krsti. Pošto je odslužio dve trećine svoje kazne, izšao

njena sestra viđa sa bivšim zatvorenikom kome je potrebno mesto gde bi mogao da stanuje.

„On zna dosta toga iz Biblije“, rekla je. „Da li kao crkva možemo da mu pomognemo?“

Pastor se susreo sa tim čovekom, Tomekom. Zaista je znao dosta toga iz Biblije. Počeo je i u crkvu da dolazi. Jedan adventistički stanodavac mu je iznajmio stan.

Međutim, Tomek je gajio duboku ljutnju prema Bogu. Često je ispoljavao bes, psovao Boga tokom biblijskih proučavanja u svom stanu.

„Vi verujete u Boga zato što imate dobru porodicu i srećan život“, rekao je Tomek pastoru.

„Ja sam rođen u disfunkcionalnoj porodici. Moj otac i braća bili su kriminalci. Moja majka bila je alkoholičarka. Moja starija braća su pljuvala u supu koju je trebalo da jedem. Jedan me je često silovao. Kako ja dakle mogu da poverujem da je Bog dobar?“

Marijuš je razmišljao kako da odgovori. Tokom jednog biblijskog proučavanja, govorio je kako jedna pogrešna odluka može uništiti ceo život. Sećajući se Jureka, ispričao je njegovu priču.

„Vidiš, Tomek, taj čovek je bio veoma blizu Boga“, rekao je. „Međutim, jedna loša odluka uništila je ne samo njegov život nego i život njegovog mlađeg brata.“

Tomek je prebledeo i pogledao Marijuša divljim pogledom. Pastor se uplašio. Bili su sami u stanu, a Marijuš se setio da je Tomek bio u zatvoru zbog ubistva.

Tomek je počeo da plače. „To je neverovatno“, rekao je plačući.

„O čemu govorиш?“, upitao je Marijuš.

Pogledavši u pastorove oči, rekao je: „Ja sam Jurekov mlađi brat.“

Danas, Tomek razmišlja o krštenju i pokušava da prestane da pije. Njegov

U vezi sa pričom

- Pogledajte video-klip o Marijušu na linku: bit.ly/Mariusz-Maikowski.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/one-bad-decision).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

Misionske informacije

- Prva Adventistička crkva osnovana u Poljskoj zapravo se danas nalazi u Rusiji. Godine 1888, J. Laubhan i H. Škubovič preselili su se iz Krima u tadašnju istočnu Poljsku. Njihove tri godine rada rezultirale su osnivanjem crkve u Zarnovski u oblasti Volunjija.

uticaj u jednom rehabilitacionom centru doveo je dvoje ljudi do krštenja. Njegov brat Jurek ostao je u zatvoru.

„Jurekova priča pokazuje da kada ste blizu Boga, i kada vam se On obraća, potrebno je da odmah donešete odluku, bez oklevanja“, smatra Marijuš.

Prorok Isaija kaže: „Tražite Gospoda, dok se može naći; prizivajte Ga, dokle je blizu.“ (Isajia 55,6)

„Deo ove priče je tužan“, kaže Marijuš. „Ali, takođe, pokazuje veliku Božju silu i šta može da učini u našem životu. Zamislite priliku da se nađete sa Jurekovim mlađim bratom dvadeset godina kasnije, i da možete da mu svedočite o Bogu.“

Hvala vam za priložena sredstva 13. Subote u toku 2017. godine koja su bila upotrebljena za izgradnju TV studija „Kanal nade“ u Poljskoj. On emituje evanđelje na poljskom jeziku.

Prijatelj onima koji nemaju prijatelje

FINSKA | 9. maj

Lauri Heranen, 60

Lauri Heranen je sumorno stajao na grobu svog prijatelja Mikelija u Finskoj.

Njegov prijatelj istog godišta umro je tri godine ranije od tromba.

„Mogao sam ja biti u grobu“, pomislio je Lauri.

Osetio je neki unutrašnji glas koji mu je rekao: „Da li znaš gde će te život koji sada vodiš dovesti? Da li to zaista želiš?“

Lauri, koji je tada imao četrdeset i pet godina, nije mogao da odgovori na ta pitanja. Ali, odzvanjala su u njegovom umu iz dana u dan: „Ako umreš, znaš šta će se dogoditi sa tobom, ako umreš, znaš šta će se dogoditi sa tobom.“

Sa strahom se sećao da je kao dete slušao o Isusovom drugom dolasku. Učili su ga da će grešni biti bačeni u večni pakao. On nije imao hrišćanske prijatelje, i nije znao ko bi mogao da sasluša njegove strahove. Stvari su se pogoršale kada je

posepio lekara zbog infekcije uva, a dijagnostikovan mu je kancer prostate. Sada je smrt delovala veoma realno.

Lauri je skupio hrabrost da se obrati pastoru jedne hrišćanske crkve. Pastor se molio da Bog oprosti Laurijeve grehe, i pozvao Lauriju da se takođe moli za oproštaj.

Tokom molitava, nešto se dogodilo u Lauriju. Ostavio je grehe ispod krsta, a mir i radost ispunili su njegovo srce.

Lauri je iskreno počeo da čita Bibliju. Na njegovo iznenađenje, uvideo je da Jevanđelje po Luki govori da je Subota dan odmora. Pročitao je Novi zavet tri puta da bi pronašao mesto gde je svetkovavanje Subote promenjeno na nedelju, ali, nije mogao da nađe.

Otprilike u to vreme, video je u novinama reklamu za evanđeoske sastanke u lokalnoj Adventističkoj crkvi. Manje od godinu dana kasnije, pridružio se crkvi.

Laurina supruga nije odobravala njenovo interesovanje za Boga i zatražila je razvod. Nekoliko godina kasnije, Lauri se

oženio jednom adventistkinjom, Paivi, i preselio se u njeno rodno mesto.

Lauri je čeznuo da pronađe načine da svedoči ljudima o Isusu. Nakon mnogo molitava, osetio je želju da otvorи kiosk sa hranom u okviru Adventističke crkve u Lahtiju.

„Većina Finaca je prilično sekularna i usredređeni su na materijalna dobra i svetska zadovoljstva“, smatra Lauri. „U njihovom životu nema prostora za Isusa. Zato sam ja razmišljaо о tome na koji način mogu da doprem do njih. Kiosk sa hranom je jedna mogućnost.“

Oni koji dolaze u crkvу zbog hrane dva puta sedmično večinom su radnici na građevini i starije osobe. Mnogi su Finci, ali ima i Rusa. Neki se suočavaju sa finansijskim problemima. Većina je usamljena, u potrazi za prijateljima, poput Laurija kada je čeznuo za hrišćanskim prijateljima sa kojima bi mogao da razgovara.

„U društvу Finaca teško je razgovarati o svojim ličnim problemima, posebno o veri“, kaže Lauri.

U početku je mali broj ljudi dolazio po hrani. Međutim sada, posle pet godina, četrdesetoro ljudi dolazi svakog ponedeljka i srede. Ovaj kiosk sa hranom dotakao je stotine ljudi, i nekoliko njih se krstilo.

Kiosk sa hranom privukao je takođe i pažnju neaktivnih adventista. Vernici crkve koji godinama nisu dolazili na bogosluženja vremenom su se prijavili kao volonteri i polako se uključivali u crkveni život.

Lauri koji danas ima šezdeset godina uspešno je izlečen od kancera i dobrog je zdravlja. Više se ne plaši smrti.

U vezi sa pričom

- Pogledajte Laurija na Jutjubu: bit.ly/Lauri-Herranen.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/friend-to-finland).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

Misionske informacije

- Crkva u Finskoj je vlasnik Finskog junior koledža, doma za stara lica (Nurmikoti Oj) i izdavačke kuće (Media7 Julkaisut), kao i Biblijske dopisne škole i Medija centra.
- Prvi adventista u Finskoj bio je kapetan A. F. Lundkvist. Dok je bio na moru, obratio se angažovanjem braće Plimut. Godine 1885, od Džordža Drua, adventističkog kolportera u Engleskoj, kupio je knjigu Urije Smita *Daniilo i Otkrivenje*. Kupio je takođe knjigu Elen Vajt *Velika borba*. Kao rezultat čitanja tih knjiga počeo je da svetuјe Subotu i postao je adventista. Ostao je veran svojim ubeđenjima do svoje smrti 1955. godine kada je imao 97 godina.
- Finska unija ima 62 crkve, 9 grupa i verništvo od 4.678 članova. Na populaciju od 5.518.000 stanovnika, to predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 1.180 ljudi.
- Zvanični jezik u Finskoj je finski kojim se služi 90% stanovništva. Švedski jezik govori 5,4% stanovništva. Autohtonji Sami jezik je zvanični jezik na severu Laponije.
- Finci imaju najveću potrošnju mleka po glavi stanovnika.

„Moj život je sada u Isusovim rukama. Nestrpljivo čekam Njegov drugi dolazak. Ne plašim se smrti.“

Ateista svedoči o Hristu

FINSKA | 16. maj

Rita Liza Peltonen, 73

bračni par Pasi i Kristu. Rita Liza je saznala da je Pasi imao kompaniju koja je proizvodila krovove za kuće u obližnjem lučkom gradu Turku. Međutim, usled ekonomске recesije, posao mu je propao. Da bi se izborili sa nevoljama, Pasi i Krista su puno pili.

Ovaj par bio je iznenađen kada je Esko prvi put došao sa potrepštinama.

„Gde si dobio hranu?”, upitala je Krista. „Dođi i vidi”, odgovorio je.

Par nije došao.

Nedugo zatim, Eskov jedini pratilac, voljeni pas, uginuo je. Stariji čovek je bio toliko obeshrabren da nije mogao da podnese da bude sam u kući. Otišao je u Pasinu i Kristinu kuću da provede noć.

Na Kristino iznenađenje, molio se pre večernjeg obroka.

„Kako to da se jedan ateista moli?”, upitala je.

Nikada ranije to nije videla.

Radoznala zbog Eskovog ponašanja, odlučila je da ode u crkvu. Pozvala je svog supruga da joj se pridruži. Da bi se oharabili, Pasi i ona su dosta popili. Jedva su mogli da stoje na nogama dok su stajali u redu za hranu u crkvi. Par se vratio i sledeće sedmice, a zatim i naredne. Nakon nekog vremena, Krista se zainteresovala za hrišćanske pesme i duhovne poruke koje su iznosili vernici crkve dok su ljudi dobijali hranu. Počela je da odlazi na subotna bogosluženja.

Esko je imao 63 godine i bio je bolestan kada se pojavio u Adventističkoj crkvi Pikio, na jugozapadu Finske.

„Ne treba mi hrana”, rekao je Riti Lizi Peltonen, dok je uzimao povrće, meso i hleb. „To je za moje prijatelje.”

Rita Liza je blago pogledala ovog krupnijeg čoveka. Neprijatan miris znoja i neoprane odeće širio se oko njega. Imao je teške probleme sa jetrom nakon godina teškog opijanja. Njegove oči bile su blage.

„Da li ste hrišćanin?”, upitala je Rita Liza. Esko je pogledao u stranu.

„Mmm”, rekao je. „Ja imam svoju religiju.”

Rita Liza je shvatila da je ateista poput mnogih u Finskoj, visoko sekularizovanoj državi sa 5,5 miliona stanovnika i samo 4.800 adventista.

Esko je dolazio iz sedmice u sedmicu u crkvu u Pikiju, gradiću od 7.500 ljudi, da dobije potrepštine za svoje prijatelje,

Esko je primetio njeno interesovanje i nasmešio se.

„Sada je moja misija ispunjena“, rekao joj je tiho.

Kratko vreme nakon toga, krajem 2017. godine, umro je.

U međuvremenu, Krista je prestala da pije i krstila se. Pasi je video promenu u njenom životu i takođe predao svoje srce Isusu.

„Pronašao sam veru“, rekao je.

Poželeo je da se krsti za vreme adventističkog letnjeg kampa 2018. godine.

Bračni par je postao aktivan u crkvi, učestvujući u molitvenim sastancima. Pasi je kuvaо u crkvenoj kuhinji, pripremajući hranu za ljude koji dolaze u kiosk. Ogromna promena u njegovom života postala je vidljiva svima. Jedne večeri, njegovo lice je sijalo radošću dok je kuvaо.

Narednog jutra, Krista ga je pronašla mrtvog u njihovoj kuhinji kod kuće. Imao je 51 godinu.

Sahranu je održao pastor Adventističke crkve, a služba je ostavila snažan uticaj na njegovu rodbinu koja je bila prisutna.

Krista, koja danas ima 40 godina, aktivna je vernica crkve. Njena majka počela je takođe da posećuje subotna bogosluženja.

Sve u svemu, desetoro ljudi je kršteno u toku pet godina odkad je kiosk sa hramom otvoren.

Rita Liza zahvaljuje Bogu za svako krštenje, međutim, najviše od svega zadivljena je Eskom.

„On je bio ateista koji je doveo svoje prijatelje do Isusa. Bio je toliko srećan kada su njegovi prijatelji počeli da dolaze u crkvu. On je doveo nekoga do boljeg života.“

U vezi sa pričom

- Pogledajte video-klip na Jutjubu o Rita Lizi na linku: bit.ly/Riitta-Liisa.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/atheist-shares-Christ).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

Zanimljivosti

- Između 12. i 19. veka, Finska je bila deo Švedske, pre nego što je postala deo Ruske imperije. Stekla je nezavisnost tokom Ruske revolucije 1917. godine.
- Finska ima oko 188.000 jezera i zato je nazivaju Zemljom 1000 jezera.
- Još jedan nadimak za Finsku je „Zemlja ponočnog sunca“. Tokom leta, Sunce ne zalazi iza horizonta na severu, već sija i danju i noću.
- Finska ima interesantnu faunu, sivog vuka, žderavca, losa. Nacionalna životinja je mrki medved, a nacionalna ptica je veliki labud.
- Finska je najuspešnija država u istoriji olimpijskih igara po pitanju zlatnih medalja u određenim sportovima. Pavlo Nurmi, Leteći Finac, osvojio je ukupno 9 zlatnih medalja 1920, 1924, 1928. u trkama na srednjim i dugim stazama.
- Najniža temperatura u toj državi izmerena je 1999. godine u mestu Kitili i iznosila je -51,5 stepeni celzijusa.
- Finski jezik je deo finsko-ugarske grupe jezika, i sličniji je estonskom nego skandinavskim jezicima, iako je Finska u susedstvu skandinavskih država.
- Nacionalni sport u Finskoj je pesapalo. Ovaj sport liči na bejzbol, s tim što bacač stoji pored udarača i baca loptu uvis, a udarač je udara pre nego što padne.

Demoni i smrt

FINSKA | 23. maj

Timo Flink, 45

je odustala i potpuno napustila prostoriju.

Kada se mir ponovo vratio u prostoriju, uplašeni studenti pokušali su da objasne šta se to dogodilo. Lina je opisala sukob između svetle i tamne figure. Timo je samo video svetlo i tamne senke koje su se pružale pokraj njega. Aneli nije želela da govorи o onome šta je videla.

Studenti su kasnije saznali da se napad dogodio u isto vreme kad i samoubistvo u obližnjem domu.

„Zato sam imala taj loš predosećaj“, rekla je Lina.

Aneli je priznala da je praktikovala spiritimizam u prošlosti, i da je i dalje bila uzne-mirivana od strane zlih sila. Međutim, Bog je moćniji. Kada je bila sama u krevetu nakon napada, videla je svetlu figuru kako ulazi u njenu sobu i sedi na krevetu do zore.

Demonski napadi su prestali nakon što se Aneli krstila u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi.

To je bilo prvi put da se Timo susreo sa velikom borbom između Hrista i sotone izbliza. Ali, ne i poslednji.

Timo se probudio jedne noći sa osećajem da ga neko posmatra u tami. Tada je čuo glas: „Nemoj se krstiti.“

Timo, student softver inženjerstva, pripremao se za krštenje u Adventističkoj crkvi. Gledao je u tamu, nije ništa video, ali je mogao da oseti nečije prisustvo.

Lina se odjednom okrenula prema svojim prijateljima Aneli i Timo za vreme proučavanja Biblije u svom domu u gradu Rahe, finskom gradu koji se nalazi 600 km severno od glavnog grada, Helsinkija.

„Imam loš predosećaj“, rekla je. „Pomolimo se.“

Ovo troje studenata palo je na svoja kolena. U tom trenutku, visoka tamna pri-lika pojavila se u dnevnoj sobi ustremivši se prema Aneli. Mlada devojka se zatetu-rala u velikom užasu dok je tamna figura pokušavala da je dohvati.

Timo i Lina su se još usrdnije molili.

A onda se svetla figura pojavila u pro-storiji i izagnala tamnu figuru, koja je stajala pored vrata, pokušavajući da ponovo uđe, ali je svaki njen pokušaj bio sprečen. Posle nekih desetak minuta, tamna figura

Pomolio se i osećaj tuđeg prisustva je nestao. Narednog dana, Lina mu je kazala da je neko prethodne noći izvršio samoubistvo blizu njegovog doma.

„Da li znaš u koje vreme se to dogodilo?”, pitao je.

Znala je. To je bilo u isto ono vreme kada se on probudio.

Noćno upozorenje nije sprečilo Tima da se krsti. On je želeo da postane adventistički pastor.

Njegova iskustva sa natprirodnim dešavanjima i samoubistvima nisu prestala.

Jednog dana, nekoliko adventističkih pastora i on ukrcali su se na trajekt uputivši se na propovednički sastanak u Švedskoj.

Te noći nije imao mira. Posle neuspelog pokušaja da zaspí, osetio je naglu potrebu da se moli. Ubrzo je čuo demonski smeh. Grozan zvuk je bio neopisiv, nešto poput manjakalnog smeha. Timo je osećao da se nešto loše događa, ali nije znao šta. Molio se dva sata.

Za vreme doručka, jedan stariji pastor mu je prišao.

„Šta se to događalo sa tobom tokom noći?”, pitao je. „Sveti Duh mi je rekao da se molim za tebe.”

On se probudio u toku noći i molio se za Tima.

Zatim, još jedan pastor je prišao Timovom stolu.

„Da li znaš šta mi se dogodilo prošle noći?”, upitao je. „Probudio sam se usred noći i imao veliku potrebu da izađem napolje, da udahнем svež vazduh. Kada sam izašao na palubu, video sam čoveka koji se spremao da skoči u more.”

Pastor je uhvatio čoveka i povukao ga nazad na palubu. Nakon toga, proveo je sat vremena razgovarajući sa njime i uбеđujući ga da se ne ubije.

U vezi sa pričom

- Lina i Aneli su pseudonimi koje adventistička misija koristi da zaštiti privatnost ovih žena.
- Pogledajte Timu u video-klipu na Jutjubu: bit.ly/Timo-Flink.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/demons-and-death).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

Zanimljivosti

- Šume, među kojima su bor, smreka i breza, prekrivaju 86% finske teritorije, što ovu državu čini najpošumljenijom oblašću i najvećim proizvođačem drva u Evropi.
- Nacionalni sport u Finskoj je pesapalo. Ovaj sport liči na bejzbol, s tim što bacač stoji pored udarača i baca loptu uvis, a udarač je udara pre nego što ona padne.

Kada su trojica pastora uporedili vreme noćnih dešavanja, shvatili su da su se sve tri stvari dogodile u isto vreme.

Timo danas ima 45 godina, i radi kao sekretar za komunikacije pri Adventističkoj crkvi u Finskoj. On uviđa da su tri događaja sa samoubistvima i natprirodnim dešavanjima dokaz da je velika borba između Hrista i sotone veoma stvarna.

„Ona se odigrava svuda oko nas”, on kaže. „Ohrabrujuća stvar je što je Isus već pobedio. Nemamo čega da se plašimo. I pored tih natprirodnih i zastrašujućih događaja, Isus nas i dalje štiti. Ona druga strana ne može ništa da učini.”

Majica o kojoj se priča

NORVEŠKA | 30. maj

Glen Li, 55

„A kuda letite?“

„Imamo samo jednu destinaciju.“

„Zaista“, odgovorila je iznenađeno.

Nije pitala za destinaciju, a Glen se nije trudio da odmah nastavi razgovor.

Nakon određenog vremena, žena je upitala: „Da li su karte skupe?“

„Ne, karte su besplatne.“

Sad je žena bila potpuno zatečena. „Šta?“, uzviknula je. „Zašto su karte besplatne?“

Sad je bilo vreme da Glen napravi pauzu. Ženina radoznalost se povećavala. Konačno, Glen je progovorio: „Karte su besplatne jer su plaćene pre 2000 godina“, odgovorio je.

Žena je delovala zamišljeno za trenutak. Shvativši odjednom, oči su joj zaiskrile.

„Shvatam“, odgovorila je.

Napravila je pauzu. „Međutim, meni je teško da poverujem u nebo“, rekla je.

„Zašto?“, upitao je Glen.

„Imala sam loša iskustva sa religijom tokom odrastanja“, odgovorila je.

To je priča koju je Glen čuo mnogo puta: o ljudima koji su odbacivali hrišćanstvo

Glen Li obukao je svoju omiljenu zelenu majicu i ukrcao se u metro u Oslu u Norveškoj.

Pedesetpetogodišnji učitelj se nadao da će ljudi gledati u njega. Nije morao dugo da čeka na to.

Glen je seo preko puta jedne elegantno obučene žene u ranim šezdesetim godinama. Žena je gledala u njega, a zatim u njegovu majicu. Njen pogled je zastao na njoj. Sa leve strane bilo je izvezeno sledeće: „Adventistička avio kompanija, stuart Glen Li“, i slika aviona.

Glen nije ništa rekao. Znao je da se žena pita kako nikada ranije nije čula za adventističku avio kompaniju.

Posle otprilike pet minuta, žena je progovorila: „Izvinite“, pitala je. „Nisam nikada ranije čula za ovu avio kompaniju. Da li tamo radite?“

„Da“, odgovorio je Glen.

U vezi sa pričom

- Glen upoređuje crkvu sa avionom, sa Isusom u pilotskoj kabini i misionski orijentisanom posadom kao stjuartima. Evo nekoliko pitanja koje on smatra da treba postaviti u subotnoškolskom razredu: Ako bi naša crkva bila avio kompanija, kako bi izgledala? Iz kog razloga bi ljudi trebalo da izaberu da lete sa nama, a ne sa konkurencijom poput materijalističke avio kompanije ili ateističke avio kompanije? Šta je ono što možemo ponuditi ljudima što ne mogu da pronađu na drugom mestu?
- Pogledajte Glena u video-klipu na Jutjubu: bit.ly/Glenn-Lie.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/shirt-to-talk-about).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

zbog lošeg primera koga su drugi hrišćani ostavljali. Norveška je visoko sekularizovana država, a decenijama se smanjuje broj vernika u mnogim crkvama. Hrišćanska adventistička crkva nije izuzetak. Četiri i po hiljade vernika bori se da u ovoj skandinavskoj državi dopre do 5,3 miliona ljudi.

Glen je osetio da je žena čeznula za nečim boljim.

„Možda ćete naći svoj put ako istražujete Bibliju“, rekao je.

Čuvši te reči, žena se vidljivo opustila u skoro praznom vagonu. U narednih 20 minuta slobodno je razgovarala sa Glenom o svojim sumnjama i pitanjima, a zatim je ustala.

„Silazim ovde“, rekla je. „Hvala vam na razgovoru. Podstakli ste me na razmišljanje. Moram da istražim određena pitanja.“

„Siguran sam da ćete pronaći svoj put. Misliću na vas“, rekao je.

Glen je to zaista mislio. Ova žena je bila razlog zbog kojeg je obukao zelenu majicu i vozio se metroom.

Glen nosi majicu kratkih rukava što češće može tokom toplih letnjih meseci. Dok to čini, majica privlači poglede. Ponekad pogledi dovedu do razgovora.

„Nisam baš hrabar“, objašnjava Glen. „Ne zvonom ljudima na vrata. To je nešto što mi nije priyatno.“

Ali, on voli Isusa, i želi da bude uključen u širenje evanđelja. On takođe voli avione. Zato je naručio kvalitetnu majicu od jedne onlajn kompanije koja proizvodi odeću u Nemačkoj. Kompanija je po njegovoj želji odštampala majicu sa slikom aviona i njegovim imenom.

„Ako mogu da budem oruđe koje pomaže da se ljudi ponovo spoje sa Bogom, to bi bilo odlično“, kaže.

Glen ne zna da li je neko bio privučen Isusu ili adventističkoj vesti zbog njegove majice, ali, uveren je da Sveti Duh može da upotrebi majicu za otpočinjanje razgovora.

„Hajde da se susretнемo sa ljudima tamo gde se oni nalaze. Moj posao nije da nekoga učinim adventistom. To je posao Svetog Duha. Naš posao je da sejemo, a Bog će voditi računa o žetvi.“ ☺

Glen Li, 55 godina, učitelj je u Adventističkoj školi Ostmarka, u Oslu, u Norveškoj, koju pohađa oko stotinu učenika od prvog do desetog razreda. On je takođe i bivši pastor za mlade u Adventističkoj crkvi Betel, koja je dobila sredstva od darova 13. Subote 2017. godine, i otvorila omladinski centar u svom podrumu.

Propovedanje slepima

NORVEŠKA | 6. jun

Ojstin Hoganvik, 61

Dva čoveka su propovedala u Norveškoj. Prvi propovednik bio je lepo obučen, i prema mišljenju farmera u skromnoj radnoj odeći koji je stajao na dnu prostorije, bio je pomalo arogantan.

Otvorivši knjigu, prvi propovednik pročitao je citat Elen Vajt, jednog od suošničača crkve. Uvezši drugu knjigu, pročitao je još jedan citat Elen Vajt. Cela njegova propoved sastojala se iz citata Elen Vajt.

To nije smetalo Ojstинu Hoganvikу, tri desetogodišnjem farmeru koji je sedeo u dnu prostorije.

Zatim je drugi čovek ustao da propoveda. I on je bio lepo obučen, ali njegovo odelo je bilo staro, nekoliko puta ušivano. Njegove cipele su bile izglancane, ali iznosenе. On nije mnogo čitao iz drugih knjiga, umesto toga, propovedao je iz srca.

Propovednikova iskrenost takla je Ojstинovo srce, ali se nije slagao sa temom. U stvari, bio je uvreden.

Propovednik je to primetio i prišao mu nakon propovedi. Pozdravio je farmera i ljubazno upitao kako se zove. Raspitivao se o njegovom poslu i porodici. Nije rekao ni reč o propovedi.

Nakon nekoliko minuta, propovednik je pitao za dozvolu da se pomoli za Ojstинu. Dok se molio, u Ojstинovom umu došlo je do žestokog sukoba. „Kako si mogao da dozvoliš da se čovek moli za tebe kad se nimalo ne slažeš sa njegovom propovedi?“, pitao je Ojstин samog sebe.

Tada je osetio da mu Bog poručuje: „Potrebno je da imaš poverenja u Mene.“

Kada se vratio na farmu, Ojstин je odlučio da dokaže da je propovednik pogrešio. Proveo je sate čitajući Bibliju. Kupio je snimljene propovedi koje su govorile o temi sa kojom se nije slagao i našao različita gledišta adventističkih propovednika. Osećao se kao da Isus odlazi od njega. Godina dana je protekla, a on je bio potpuno zbuњen.

Jednog dana, Ojstин je u Jevanđelju po Marku 10,46-52. ponovo čitao izveštaj o tome kako je Isus povratio vid slepom Vartimeju. Dok je čitao, pogodila ga je misao da je on zapravo Vartimej. Iako je oduvek imao odličan vid, bio je duhovno

U vezi sa pričom

- Pogledajte video-klip o Ostinu na Jutjubu: bit.ly/Oystein-Hogganvik.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/preaching-to-blind).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

Misionske informacije

- Adventističke dansko-norveške novine „Tidende“ bile su prvo neenglesko izdanje časopisa objavljenog od strane Džona G. Matesona, Danca, koji je emigrirao u SAD.

slep, i trebalo mu je da pozove Isusa da mu otvori oči.

Ojsttin je zavatio: „Podari mi duhovni vid.“

Istog trenutka, osetio je želju da pronađe u svojoj Bibliji izveštaj o dvojici učenika koji su hodali sa Isusom na putu za Emaus (Luka 24). Tokom puta, Isus ih je poučavao o Sebi kroz Bibliju, ali Ga i pored toga nisu prepoznali. Njihove oči otvorile su se tek kada su se molili za obrok u svom domu.

Ojsttin se setio da su dvanaestorica apostola bila sa Isusom više od tri godine, pa su bila duhovno slepa za Isusovu misiju i krst.

Shvatio je da je on kao peta generacija adventista bio sa Isusom ceo svoj život, ali je ostao duhovno slep, jer se držao svog ličnog ubeđenja umesto da od Svetog Duha zatraži da mu otvori oči. Isus ga nije napustio, ali, Ojsttin je bio u opasnosti da napusti Isusa zbog ljubavi prema svojoj ličnoj istini.

U pokušaju da opovrgne propovednika, nikada se nije molio da Gospod otvari njegove oči. On je želeo samo da dokaže da propovednik nije bio u pravu.

Po prvi put, Ojsttin se pomolio da mu Bog otvari oči.

„Od tog dana, Biblija je postala živa reč za mene“, rekao je. „Svaki izveštaj iz evanđelja više se nije odnosio samo na ljudе koji su živeli u Isusovo vreme. To su bile reči koje sam mogao da primenim na sebe.“

Njegovo srce se promenilo, a intelektualno znanje postalo živa, praktična realnost.

Godinu dana kasnije, Ojsttin je počeo da svedoči u crkvama širom Norveške. Nakon nekog vremena, crkvene vođe iz Istočne norveške oblasti, pozvale su ga da radi kao propovednik.

Danas Ojsttin ima 61. godinu. I dalje je vlasnik farme. Međutim, koristi vreme i energiju da seje evanđelje. U poslednjih devet godina, radio je kao pastor puno radno vreme. On vodi dve crkve u Oslu i Jeshajmu.

Ojsttin je odrastao u prvom redu u crkvi, slušajući svoju majku kako svira orgulje i svog dedu kako propoveda. Bio je kršten sa sedamnaest godina. Oduvek je bio adventista i uvek je želeo da bude adventista. Međutim, kako kaže, bio je duhovno slep dok nije zamolio Isusa da mu otvori oči.

„Od tog vremena, Biblija i knjige Elen Vajt postale su deo mog života“, izjavljuje.

Hvala vam što ste svojim darovima 13. Subote 2017. godine pomogli da se podrum Adventističke crkve Betel u Oslu pretvori u „centar uticaja“, društveni centar za mlade ljudе.

Zašto patnja?

IRSKA | 13. jun

Aksel Domingez, 31

Prestao sam da odlazim u crkvu, i kada se otac vratio u Portugal, preselio sam se kod njega i njegove nove porodice.

Život je krenuo pogrešnim tokom kada sam krenuo na fakultet. Počeo sam da pijem i koristim drogu. Slušao sam pogrešnu vrstu muzike i praktikovao satanizam. Nekoliko susreta sa duhovnim bićima me je uplašilo. Shvatio sam da duhovna realnost postoji izvan onoga što ljudi mogu da vide golim okom.

U mojim ranim dvadesetim, počeo sam da žanjem ono što sam sejao. Živeo sam u konstantnom strahu od zlih duhova. Želeo sam da prestanem sa pušenjem i drogama, ali nisam mogao.

Onda sam saznao da se jedan od mojih prijatelja, narkoman i ateista, krstio.

„Šta je to sa tobom?“, upitao sam ga.
„Zašto si se krstio?“

„Čitao sam Bibliju, i poverovao“, rekao je.

Iz nekog razloga, poverio sam mu svoje strahove od zlih duhova. Sa pažnjom je slušao.

„Vidi, zašto ne bi čitao Bibliju?“, rekao je.

To je bilo dobro pitanje. Bog mi više nije delovao kao bajka. Znao sam da zli duhovi postoje, osećao sam da ih jača sila zadržava. Počeo sam da čitam Bibliju i da se molim.

Dok sam čitao, osećao sam u sebi razgovetan glas: „Ostavi svoje zavisnosti.“

Ja nisam želeo ničega da se odrekнем, razmišljao sam: „I dalje mogu da uživam u nekim zavisnostima.“ Onda mi je došla misao da nikada nisam mogao da prekinem jednu

Moja sestra izvršila je samoubistvo kada je imala 14 godina.

Preplavljeni tugom, moja majka je odlučila da dobije još jedno dete, devojčicu. Na njen razočarenje, rodila je mene, dečaka.

Majka me je odgajala u južnom portugalskom gradu Faro sa bratom koji je bio devet godina stariji. Otac je živeo na Bliskom istoku, radeći na građevini.

Majka je bila stalno tužna. Ta tuga se produbila kada se razvela od oca a brat napustio dom. Tada je hospitalizovana i otkriven joj kancer. Mene su kada sam imao 11 godina poslali da živim sa rođacima.

Majka nikada nije išla u crkvu, ali rođaci su me vodili svake nedelje. Kako sam upoznavao Boga, molio sam se da majka bude isceljena. Nakon dve godine majka je umrla. Pošto njena smrt nije imala nikakvog smisla, odlučio sam da prihvatom ideju da je Bog bio samo bajka.

U vezi sa pričom

- Zamolite nekog muškarca da iznese ovu priču kao lično iskustvo.
- Pogledajte video-klip o Akselu na Jutjubu: bit.ly/Axel-Domingues.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/why-suffer).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

Misionske informacije

- Godine 1861, časopis „Rivju end Herald“ objavio je pisma iz Irske, obaveštavajući da je 5 osoba počelo da svetkuje Subotu kao sveti dan, kao rezultat čitanja knjiga i materijala dobijenih od rodbine iz SAD-a.

po jednu zavisnost. Zašto ne bih pokušao da prekinem sve odjednom? U tom trenutku, jedan zli glas mi je došao na um.

„Šta to radiš“, upitao je.

Kada sam čuo glas, shvatio sam da se nešto ozbiljno dešava. Odmah sam ostavio sve svoje zavisnosti.

Bila mi je radost da čitam Bibliju. Treće poglavlje 1. Mojsijeve pokazalo mi je da Bog nije zaboravio čoveka kada je pao, nego da je imao plan spasenja. Video sam da su se proročanstva o Izrailjcima ispunila. Moja vera je rasla. Uvideo sam da Biblija nije bila plod maštete.

Meseci su prolazili, a ja sam diplomirao i preselio se u Dablin, u Irsku, da radim kao softver inženjer.

Jednog dana, moj bivši ateistički priatelj poslao mi je link propovedi na Jutjubu o poreklu greha. Svideo mi se govornik, adventistički evanđelista. Potražio sam neke njegove druge propovedi. Međutim,

kada je u nekoj propovedi govorio o Suboti kao danu odmora, odbacio sam njegovu poruku kao isuviše čudnu.

Međutim, subotno bogosluženje nije izlazilo iz moje glave. Reč za subotu u mom maternjem portugalskom jeziku je „sabado“. Smatrao sam da postoji biblijsko objašnjenje zašto hrišćanski svet svetkuje nedelju, i odlučio sam da ga u Bibliji pronađem. Ali, nisam našao nijedan stih koji govorи o promeni dana svetkovanja sa subote na nedelju.

Ponovo sam pronašao adventističkog evanđelistu na Jutjubu. Njegove propovedi o Suboti i proročanstvima o kraju vremena imale su smisla. Prihvatio sam Hrišćansku adventističku crkvу kao Božju.

Pronašavši adresu Adventističke crkve preko Interneta, otišao sam na bogosluženje i kasnije biblijska proučavanja. Počeo sam da shvatam zašto sam iskusio toliko patnje u svom detinjstvu. To nije bilo zbog Boga. To je bilo zbog greha i loših izbora koje smo ja i drugi ljudi u mom životu doneli. Kao što David kaže u Psalmu: „Neka drugi umnožavaju idole svoje, neka trče k tuđima; ja im neću liti krvave nalive, niti će metnuti imena njihova u usta svoja.“ (Psalam 16,4)

Krstio sam se kada sam imao 26 godina.

Danas sam srećno oženjen sa Džoanom, medicinskom sestrom iz Brazila, koju sam upoznao u Adventističkoj crkvi u Dablinu. Ona se takođe krstila u Irskoj. Držimo biblijske lekcije i pomažemo ljudima izvan crkve. Molimo se Bogu da nam pokaže šta želi sledeće da činimo.

Hvala vam za darove koje ste priložili 13. Subote 2017. godine koji su pomogli da se otvori crkva i društveni centar u Akselovom novom mestu prebivališta, u Dablinu u Irskoj.

Oproštaj nakon razvoda

TED | 20. jun

Meri

Meri je napustila svog supruga kada je imala 30 godina. Imala je biblijski razlog za razvod, ali nikome nije rekla ni reč o tome, jer nije želela javno da iznosi privatne stvari. Štaviše, njen svekar i svekrva su bili poštovani članovi lokalne Adventističke crkve, koju je ona i dalje posećivala.

Vernici crkve nisu mogli da razumeju zašto se Merin brak završio, i krivili su nju. Nekoliko njih joj je otvoreno reklo da će izgubiti spasenje jer je napustila supruga.

Meri, koja nije bila odgajana u Adventističkoj crkvi, prestala je da dolazi u crkvu Subotom, i preselila se na drugi kraj države da bi otpočela novi život.

Međutim, unutrašnji nemir ju je mučio. Iako je niko nije osuđivao zbog razvoda u novom gradu, smatrala je da joj je život promašen. Pitala se da li je Bog voli bez obzira na njen razvod.

Očajnički željna odgovora, otišla je na Internet i ukucala reč „Bog“. Međutim, veliki broj rezultata ju je pokolebao. Isključila je kompjuter.

Upalivši televiziju, menjala je kanale. Jedan kanal koji vodi jedna hrišćanska verska zajednica privukao je njenu pažnju, ali su su je isceljivanja i govorenje jezikom uplašili. Nije želela dalje da gleda, ali joj je pažnju privukao sedmični program koji je na tom kanalu držala jedna govornica. Žena je govorila smireno sa puno osećanja. Meri je nekoliko sedmica redovno pratila njen program.

Jedne večeri, žena je govorila o oprاشtanju.

„Niko ne može sam od sebe da oprosti“, rekla je. „Potrebna vam je Božja pomoć.“

Te reči su se vrtele u Merinom umu narednog dana dok je išla na posao. Za početak, shvatila je da treba da oprosti

svom bivšem suprugu i njegovim roditeljima, bezobzirnim vernicima crkve, i najviše od svega, samoj sebi.

Osetila je neodoljivu želju da se moli Bogu za pomoć.

Pokušala je da se moli, ali suze su je ometale da vozi i da se moli u isto vreme. Zaustavila je auto pokraj puta.

„Želela bih da oprostim, ali ja to ne mogu da učinim“, rekla je. „Ako dobijem oproštaj kao dar, slediće Te.“

Istog trenutka dobila je odgovor.

„Pomoćiću ti“, rekao je blagi glas.

Meri je zaplakala još jače. Međutim, sada je plakala od radosti. Znala je da je nebo čulo njenu molitvu i da je obećalo da će da pomogne.

Ostala je u autu pokraj puta još 30 minuta. Dala je obećanje da će slediti Boga, ali nije bila sigurna kako će to ispuniti.

„Odrasla sam kao adventistkinja“, molila se. „Kako bi sada trebalo da živim?“

Jedan odgovor joj je došao na um: čitaj Bibliju i spise Elen Vajt koja je učestvovala u osnivanju crkve.

Nakon posla, otvorila je Bibliju i počela da čita. Čitala je u svakom slobodnom trenutku. Noću, kada nije mogla da spava, ustala bi i čitala. Meri nikada nije uživala u čitanju knjiga, ali sada je imala naizgled nezasitu želju da čita.

„Čitam zato što je potrebno da saznam ko je Bog“, rekla je Meri. „Osećala sam tako veliku glad za istinama iz Biblije.“

Za godinu dana tri puta je pročitala Bibliju i pet knjiga Elen Vajt.

Skupivši hrabrost, razgovarala je sa svojim lokalnim adventističkim pastorom o svom razvodu. On je osnovao malu grupu za proučavanje samo zbog Meri.

U vezi sa pričom

- Merino pravo ime nije objavljeno iz poštovanja prema privatnosti rodbine i vernika crkve koje voli.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/forgiveness-after-divorce).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

Nadao se da će je grupa vratiti nazad u crkvu i Bogu.

Meri je volela da posećuje ovu grupu.

„Bila sam toliko oduševljena, ispunjava-lo me je sve što sam čitala.“

Nakon evanđeoske serije predavanja, Meri je počela da dolazi redovno na subotna bogosluženja u crkvu.

Posle određenog vremena, videla je bivšeg svekra i svekrvu. Na njeno iznenađenje, nije osećala sramotu niti teška osećanja prema njima. Postali su prijatelji.

Meri je takođe oprostila vernicima crkve koji su bili bezobzirni prema njoj. Ona se ne može čak ni setiti njihovih imena.

Danas je Meri aktivna vernica svoje lokalne crkve i vođa projekta 13. Subote u Transevropskoj diviziji. I dalje svakodnevno čita Bibliju i spise Elen Vajt.

Oči su joj se napunile suzama dok se prisećala dana kada joj je Bog pomogao da oprosti drugima a i sebi.

„Dobilam oproštaj kao dar“, kaže. „Ovaj događaj je zauvek izmenio moj odnos sa Bogom.“

Druženje sa čistačem cipela

PROGRAM 13. SUBOTE | 27. jun

Filip Dmitrov, 49 (levo)
Julijan Asenov Jankov, 49

Beleška: Učesnici ne moraju da uče napamet svoje delove, već da budu dovoljno upoznati sa materijalom, tako da ne moraju da čitaju sve iz skripte. Uvežbajte celokupni program, tako da učesnici mogu da se oseću prijatno i po potrebi naglase ono što smatraju važnim.

Čovek koji je čistio cipele privukao je pažnju Filipa Dmitrova u glavnom gradu Kipra, Nikoziji. Ustajao miris duvanskog dima prilepio se uz njegovu odeću. Njegove ruke drhtale su od alkohola.

Filip nije tražio da mu čovek izglaanca cipele.

„Kako si prijatelju?”, pitao je Filip na bugarskom. „Da li ti je potrebna neka pomoć?”

Čovek, Julijan Jankov, bio je iznenaden. Niko mu nije postavio takvo pitanje otkad se pre deset godina preselio iz Bugarske. Bilo je lepo što neko pokazuje interesovanje za njega.

Međutim, Julijan je ostao nem.

„Isus voli svakog od nas bez obzira u kakvoj smo situaciji”, rekao je Filip. „ Dao je svoj život za nas.”

Pominjanje Isusovog imena zainteresovalo je Julijana.

Narednog dana, Filip je ponovo prišao ovom čoveku.

„Kako si prijatelju?”, upitao je. „Da li ti je potrebna neka pomoć?”

Julijan je bio iznenaden što se ovaj nepoznati čovek vratio. Filip ni ovog puta nije zatražio da mu Julijan izglaanca cipele. Umesto toga, ohrabrio je Julijana da ne troši svoj novac na alkohol i cigarete.

„Bilo bi mudro da staviš nešto novca sa strane”, posavetovao ga je.

Filip je svakog dana dolazio i obraćao se čoveku. Na kraju su se upoznali i počeli da razgovaraju. Julijan je rekao da je po dolasku na Kipar sa svojom porodicom radio na građevini, ali je izgubio posao i bio izbačen iz kuće zbog opijanja.

Program 13. Subote

➤ Početna pesma	„Ne brinem se za život svoj“ <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve</i> , br. 191
➤ Dobrodošlica	Vođa Subotne škole
➤ Molitva	
➤ Program	„Druženje sa čistačem cipela“
➤ Dar	
➤ Završna pesma	„Na večitoj Steni zidamo“ <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve</i> , br. 265
➤ Završna molitva	

„Moja porodica me je odbacila“, rekao je. „Jedan po jedan, čak i moji najbliži prijatelji su me ostavili.“

Jednog dana, Julijan je odveo svog prijatelja do napuštene zgrade u kojoj je spavao. Videvši to, Filipove oči su se napunile suzama. Julijan je spavao na tvrdom tlu. Nije posedovao ništa osim odeće koju je nosio na sebi. Njegova zarada odlazila je samo na alkohol i cigarete.

„Već si mnogo toga preživeo“, rekao je Filip blago. „Upropastio si svoj život, i potrebno je da učiniš nešto u vezi s tim. Potrebna ti je pomoć. Bogu ništa nije nemoguće. Bog te voli, znaj to.“

Filip je počeo da govori o Bogu i da se moli sa Julijanom. Julijan je osećao da je Filip video nešto vredno u njemu. Počeo je da uviđa Božju ljubav u svom životu.

Jednog dana Filip je rekao: „Uskoro ćeš imati 50 godina, a dosad si samo služio sotoni. Vreme je da predas svoj život Hristu. On će te blagosloviti.“

Julijan je želeo promenu u svom životu. „Spreman sam da predam svoj život Bogu“, odgovorio je.

Iako se teško opijao 35 godina, prestao je da pije alkohol tog dana. Iako je 35 godina bio teški pušač, prestao je sa pušenjem sedmicu dana kasnije.

Filip i Julijan su zajedno proučavali Bibliju. Odlazili su na biblijska proučavanja na bugarskom jeziku, koja je Filip vodio na različitim mestima na Kipru.

Julijan je saznao da je Filip, inače rodom iz Bugarske, bio angažovan kao propovednik laik od strane Hrišćanske adventističke crkve na ovom mediteranskom ostrvu. Za tri godine Filipovog rada osmoro ljudi je bilo kršteno. To je značajan broj ljudi za ovu državu u kojoj Adventistička crkva ima samo 103 vernika na populaciju od 1,1 milion ljudi.

Julijan je postao deveti krštenik kada je bio uronjen u vodu Sredozemnog mora, 23. juna 2018. godine.

Nakon krštenja, lepe stvari su počele da se dešavaju u njegovom životu. Pronašao je posao u kuhinji jednog hotela, i dobio slobodnu Subotu, što predstavlja retkost na Kipru. Njegova porodica ga je ponovo primila nazad.

Svima koji žele da slušaju on iznosi svoje svedočanstvo o ljubavi prema Bogu.

„Od dana svog krštenja ne mogu da prestanem da zahvaljujem Bogu za sve što je učinio u mom životu, i za ono što će učiniti za svaku osobu“, rekao je Julijan. „Kad god upoznam neku novu osobu, ja volim da joj svedočim, i kažem: 'Ako je Bog to mogao da učini za mene, onda može sigurno i za tebe.'“

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju toliko potrebne crkvene zgrade i društvenog centra u kome će tri Adventističke crkve moći da se okupljaju u Nikoziji, glavnom gradu Kipra. Hvala vam za obilne darove 13. Subote, kako za ovaj, tako i za druga dva projekta u Transevropskoj diviziji.

U vezi sa pričom

- Pogledajte video-klip o Filipu i Julijanu na Jutjubu: bit.ly/Yulian-Jankov..
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/befriending-shoeshiner).
- Slike vezane za projekte 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/ted-13th-projects.

Misionske informacije

- Prvi adventista koji je otišao na Kipar bio je Mozes Bursalian, Jermenin, koji je tamo pobegao sa svojom porodicom iz Antiohije u Turskoj 1912. godine. Godinama je prodavao razne ukrase koje je njegova porodica pravila, idući iz sela u selo na magarcu i propovedajući svoja verovanja bližnjima. Kasnije, njegov sin Džon, postao je prvi adventistički kolporter na ostrvu.

Budući projekti 13. Subote

Projekti koji će biti u ţizi sledećeg tromesečja dolaze iz Zapadnocentralne afričke divizije Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve:

- Izgradnja akademije Kobaja u Konakri, u Gvineji.
- Otvaranje osnovne škole / centra uticaja u Bušananu, u Liberiji.
- Osnivanje medicinskog centra u Abudži, u Nigeriji.

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Kipra, Finske, Irske, Norveške, Poljske, Srbije (TED), обратите се својој lokalnoј biblioteci или putničkoj agenciji или ambasadi жељене земље. Укуцайте назив земље у вашем интернет претраживаču.

Sledeći veb-sajtovi mogu biti od koristi:

Cyprus: government website	bit.ly/CypGovt
Visit Cyprus	bit.ly/VisitCyp
Finland: government website	bit.ly/FinGovt
Discovering Finland	bit.ly/DiscFin
Ireland: government website	bit.ly/IreGovt
Discover Ireland	bit.ly/Disclre
Norway: government website	bit.ly/NorGovt
Visit Norway	bit.ly/VisitNor
Poland: government website	bit.ly/PolGovt
Poland Travel	bit.ly/PolTrav
Serbia: government website	bit.ly/SerbGov
Lonely Planet	bit.ly/LPSerb
Seventh-day Adventist	
Trans-European Division	bit.ly/SDATED
South-East European Union Conference	bit.ly/SEEUC
Polish Union Conference	bit.ly/SDAPolUC
Norwegian Union Conference	bit.ly/SDANoUC
Finland Union of Churches Conference	bit.ly/SDAFinUCC
Irish Mission	bit.ly/SDAireMiss
Cyprus Section	bit.ly/SDACypSec

Adventistički misionski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji Adventističke crkve. Pitaj vođu Subotne škole da ti napravi jednu kopiju ili idi na www.AdventistMission.org www.AdventistMission.org/dvd.

Misionski časopis i na društvenoj mreži Fejsbuk. Čitajte, komentarišite, šerujte, lajkujte naše priče na www.facebook.com/mission-quarterlies.

Sredstvo za ostvarivanje cilja pomoćiće da se usmeri pažnja na svetsku misiju i poveća sedmično misionsko darovanje. Usredsreditate svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmična misionska darovanja. Zatražite od vašeg odbora Subotne škole da vam postavi cilj misionskih darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bilo za prošlo tromeseče, podelite sumu na 14 delova – (12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za 13. Subotu). Pokažite nedeljni grafikon progresa prema postavljenom tromesečnom cilju. Podsetite vernike takođe da aktivnosti svetske crkve zavise od sedmičnih misionskih darova Subotne škole. Dvanaeste subote, podnesite izveštaj o misionskom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove Subotne škole da pripreme svoje darove Trinaeste Subote za narednu sedmicu. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misionska darivanja.

Prevod: Dejan Majstorović

Lektura: Dragana Todoran

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije,
www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

